

полагалъ, че звѣзды-тѣ сж направлены отъ огнь, че мѣсяца заема свѣтлина-та си отъ слънце-то, и е невидимъ въ време-то на съединенія-та си съ това свѣтло, защо-то свѣтлина-та му са губи въ слънчовы-тѣ зары. Той проповѣдвалъ, че земя-та има сферическа форма, но не избѣгналъ отъ общо-то заблужденіе, като я поставилъ въ центра на свѣта. Той ввелъ дѣленіе-то на сфера-та на петъ пояса и обяснявалъ полѣгатость-та на еклиптика-та. Той зналъ Зарось, или священныя періодъ на Халдеяны-тѣ и го употрѣбывалъ при исчисленіе-то на затмѣнія-та. Сжщый Талесъ прѣдсказалъ и онова славно затмѣніе, съ кое-то са свършила война-та между Лидійцы-тѣ и Мидійцы-тѣ. Талесъ прѣдставлява една блѣскава но самачка звѣзда, коя-то блѣщука прѣзь мыглы-тѣ на далечныя горизонтъ.

Талесу наслѣдували въ Милетска-та школа двама други не по-малко славны астрономы, Анаксимандръ и Анаксагоръ. Между много-то безсмысленны нѣща, о кои-то са придържалъ Анаксимандръ, нему първо му принадлежи възвишено-то ученіе, че планеты-тѣ сж засѣлены съ живы сжщества и че звѣзды-тѣ сж слънца на други системы. Анаксагоръ са опитвалъ да обясни всички тайны на небе-то съ естественны причины. Макарь въ неговы-тѣ умствованія и да има много безсмысленны понятія; но при всичко това той единъ, между астрономы-тѣ, поддържалъ е, че сжществува единъ Богъ. Смѣлость-та и мнимо-то нечестіе на това ученіе въ отношеніе къмъ богове-тѣ, въоружили противъ Талеса съотечественници-тѣ му, кои-то, за да умилостивятъ гнѣва на богове-тѣ, права-та на кои-то нападналъ този философъ, изрѣбли надъ него и надъ сичка-та му фамилія смъртна присѣда, коя-то была замѣнена съ вѣчно заточеніе.

Питагоръ былъ основателъ на славна-та Кротонска школа. Той былъ родомъ отъ Самось, единъ отъ островы-тѣ на Егейско море. Слѣдъ като пхтувалъ повече отъ тридесять години по Египетъ и Халдея, и като прѣнаралъ още нѣколко години въ Спарта, за да изучи законы-тѣ и нарѣдбы-тѣ Ликурговы, той са завърнулъ на отечество-то си, за да принесе полза на свои-тѣ съотечественници съ придобиты-тѣ си познанія. Нъ съотечественници-тѣ му, като са страхували вѣроятно да не разгнѣвятъ богове-тѣ съ свобода-та, съ коя-то Питагоръ прониквалъ тайны-тѣ на небе-то, прѣели го толкозъ нетружелюбно, що-то философъ-тъ съ негодованіе са отгѣглилъ отъ тѣхъ и основалъ своя-та школа въ Кротона, на Юго-Источныя брѣгъ на Италія. Тука, като къмъ оракулъ, слава-та за негова-та мѣдрость привличала стотины любознателны ученицы, кои-то той поучавалъ по всички-тѣ клонове на наука-та. Като сжди человекъ по фантастическы-тѣ понятія на древны-тѣ за Астрономія-та неволно захваща да мисли, че познанія-та имъ въ тѣзи наука сж были по слабы, отъ колко-то е было на дѣло. Но колко-то за Питагора, той е зналъ много важны фактове въ Астрономія-та и е поддържалъ много мнѣнія за система-та на свѣта, кои-то сега са считать за вѣрны. Между други-тѣ нѣща, кои-то сж были добръ познаты на Питагора и кои-то той е придобылъ или отъ свои-тѣ прѣдшественници, ный ще поменемъ за слѣдующы-тѣ, кои-то привождамы тука като едно прѣброяваніе на астрономическы-тѣ знанія въ този далеченъ отъ насъ періодъ на исторія-та. Първо главны-тѣ **сзвѣздія**, на кои-то, още отъ най-старо време сж захванали да расподѣлятъ звѣзды-тѣ.